

indtræder Skolefonden ganske i Livrente- og Forsørgelsesanstaltens Sted. Det er altsaa ikke en Forstaaelse, der ligger saa fjernt for Skolelærerne, at naar Livrenteanstalten i Stedet for en tarifmæssig Nedsættelse af Præmierne gik over til et andet System, gik over til at tilbagebetale, saa skulde Skolefondene i dette Stykke stille sig ganske som Livrenteanstalten. Det forekommer mig, at man egentlig ikke behøver at tænke sig, at det er andet Steds fra, at man har indgivet Skolelærerne denne Forhaabning, den forekommer mig at ligge saa ganske naturlig for de svagelige Skolelærere, at enten maatte man i Overensstemmelse med Loven af 1870 om Ordningen af Livrenteanstalten nedsætte Tariffen den Gang, da man kom til fuld Visshed om, at Tariffen var højere end nødvendig — og det ligger 10 Mar tilbage, — eller ogsaa maatte man i Stedet for en Tarifnedsættelse gaa til det andet System: en Bonusudbetaling. Havde vi fulgt ligesom Anvisningen i Loven af 1870, vare vi allerede for længe siden komne til en betydelig Nedsættelse af Tarifferne, som ogsaa var kommen de svagelige Skolelærere til Gode, da de efter Loven af 1856 skulde forsikres paa samme Vilkaar som andre. Man har ikke villet det, man har foretrukket i Stedet for Tarifnedsættelse at gaa til det andet System, nemlig en periodisk Tilbagebetaling af det for meget oppebaarne. Men er det ikke billigt, at de svagelige Skolelærere, naar de ikke saa det Gode, at Tarifferne blive nedsatte, da haabe paa ikke at blive unddragne det andet Gode, som træder i Stedet, nemlig en periodisk Tilbagebetaling af det for meget erlagte? — At Skolefondene have tabt paa de svagelige Skolelærere, er en Selvfølge, men det har været Forudsætningen ved Loven af 1856, at Skolefonden skulde tabe. Altsaa det fattigste, at Skolefondene have tabt ved Forsikringen af de svagelige Skolelærere, forekommer mig ikke at være nogen Grund til nu at ville stille disse Folk ganske anderledes som forsikrede hos Skolefondene, end de vilde have været, dersom de vare forsikrede i Livrenteanstalten, da Loven af 1856 siger, at Skolefondene skulde forsikre dem ganske under samme Vilkaar som Statsanstalten. Skolelærerne have selvfølgelig intet juridisk Krav paa Bonus. Det forekommer mig imidlertid, og har altid forekommet mig, at der var et Villighedskrav til Stede for Skolelærernes Vedkommende, og naar disse Villighedshensyn skulle fyldestgøres ved en Udbetaling af Bonus, ser jeg ikke rettere, end at det er Skolefondene, og kun Skolefondene, der kan være Spørgsmaal om. Det er i ethvert Tilfælde klart, at Stats-

kasjen staar fuldstændig udenfor dette Spørgsmaal, at der ikke med nogen som helst Føje kan kræves, at Statskasjen skal betale det, og jeg formener, at det ikke en Gang kan kræves, at Statskasjen skal betale det af den Grund, som det ærede Medlem angav, nemlig at det er Statsmagten, som har vakt Forventninger; thi det forekommer mig, at Forventningerne maatte komme til Slede, selv om man aldrig fra Administrationens Side havde tænkt at fyldestgøre noget i den Henseende. Jeg har egentlig kun taget Ordet for at udtale dette, at en Henviisning til en Udbetaling af Bonus af Statskasjen vilde være ret egentlig det at rette Smed for Bager, og det kan jeg ikke gaa ind paa. Det øvrige, som jeg har udtalt om Sagen, beder jeg betragtet som udtalt af mig som Medlem af Landstinget; thi Sagen ligger jo i øvrigt ikke direkte under Finansministeren.

Goos: Ved den Afstemning, som fandt Sted ved 1ste Behandling, var jeg fraværende med Orlov, saa jeg vil tillade mig nu at gøre et Par Bemærkninger til Begrundelse af, at jeg for mit Vedkommende ikke kan stemme for noget af de foreliggende Ændringsforslag. Jeg tvivler ikke om, at det til § 4 stillede Ændringsforslag kan maatte være rigtigt nok, men det forekommer mig, at der ikke er nogen Nødvendighed for at gøre nogen Forandring deri, idet jeg ikke ser rettere, end at § 4, som den er nu, ikke behøver at medføre Omvøbssfølger og andre mindre helbige Følger, som det ærede Medlem (Rump) fremdrog, da det hele jo er overladt til Ministerens Naadighed, idet det hedder, at Ministeren skal træffe de nærmere Foranstaltninger til Betryggelse for, at Præmierne rettidig udbetales til Anstalten, og det kan paalægges Skolefondens Regnskabsfører forinden hver Maanedes Begyndelse af Skolefonden forskudsvis at indbetale de i Maanedens Løb forfaldne Præmier, for hvis Betaling Statskasjen indestaar mod Regres til Skolefonden. Hvis Ministeriet imidlertid finder, at det ikke kan hjælpe at gaa den Vej, og at det tværtimod medfører en mindre sikker Endkommen af Præmierne, saa vil Ministeren selvfølgelig ikke gøre det. Der er altsaa ikke nogen Fare ved at vedtage det, som det nu foreligger, og det forekommer mig, at dermed er ingen Stade fæst. — Hvad angaar det andet Spørgsmaal, § 5, saa er det jo nu blevet klart af den ærede Finansministeres Udtalelser, at Ændringsforslagets Vedtagelse vil være det samme, som at Loven ikke vil blive til noget, og allerede dette er for mig tilstrækkeligt til ikke at stemme for Forslaget.